

Pradžia>Teisės aktai ir Teismo praktika>Nacionalinės teisės aktai

Dėmesio! Šiame puslapyje originalo kalba ([de](#)) neseniai atlikta pakeitimų.

vokiečių

Puslapį jūsų pasirinkta kalba šiuo metu rengia mūsų vertėjai.

Swipe to change

Nacionalinės teisės aktai**Vokietija**

Šiame tinklalapyje pateikiama informacija apie Vokietijos teisės sistemą.

Oficialaus vertimo rodoma kalba nėra.

Čia galite susipažinti su šio teksto vertimu, atliktu mašininio vertimo priemone. Turėkite omenyje, kad jis skirtas tik padėti suprasti tekstą. Šio puslapio savininkas nepisima jokios atsakomybės dėl šio mašininio vertimo priemone išversto teksto kokybės.

-----lietuvių-----bulgarųispanųčekųdanųestųgraikųanglųprancūzųkroatųitalųlatviųvengrųmaltiečiųnyderlandųlenkųportugalųrumunųslovakųslovėnųsuomiųšvedų

Vokietijos Federacinė Respublika yra demokratinė, federacinė ir socialinė konstitucinė valstybė. Pagrindinės teisės, demokratinės, federacinės ir socialinės konstitucinės valstybės principai sudaro nekintamą Vokietijos Konstitucijos pagrindą, kurio laikymąsi užtikrina Federalinis Konstitucinis Teismas.

Teisės šaltiniai

Pagrindinis įstatymas (vok. Grundgesetz) yra Vokietijos Konstitucija, suteikianti pagrindą Vokietijos Federacinės Respublikos teisės sistemai ir vertybėms.

Pagrindiniame įstatyme nustatyta:

pagrindinės teisės kaip aukščiausi orientaciniai principai;

valstybės ir jos valdymo organų pagrindų struktūra ir būtinieji struktūriniai principai;

principai, pagal kuriuos vykdomi rinkimai į Bundestagą (Vokietijos parlamento žemesniusius rūmus);

laisvai renkamų Bundestago narių statuso ir teisių pagrindas;

Bundestago veiklos organizavimas ir veiklos būdai.

Įvairių rūšių teisinių priemonių aprašas

Pagrindiniai **rašytiniai** Vokietijos vidaus teisės **šaltiniai** yra Pagrindinis įstatymas, įstatymai, poįstatyminiai aktai ir administraciniai aktai. Be to, yra **nerašytų teisės šaltinių**, įskaitant bendruosius principus, įtvirtintus tarptautinėje teisėje ir papročių teisėje. Iš esmės teismų praktika nėra teisės šaltinis, nors praktikoje ji atlieka svarbų vaidmenį. Tam tikri Federalinio Konstitucinio Teismo (vok. Bundesverfassungsgericht) sprendimai jau patys savaime turi įstatymo galią.

Vokietija yra federacinė valstybė, sudaryta iš 16 federalinių žemių (vok. Länder). Atitinkamai galioja **federaliniai įstatymai**, taikomi visoje Federacijos teritorijoje, ir **federalinių žemių įstatymai**, galiojantys tik atitinkamoje federalinėje žemėje. Kiekviena federalinė žemė turi savo konstituciją ir pagal Pagrindiniame įstatyme nustatytą teisinę sistemą turi įgaliojimus priimti įstatymus ir poįstatyminius bei administracinius aktus.

Federacijos ir federalinių žemių **teisėkūros kompetencija** išsamiai reglamentuojama Pagrindiniame įstatyme. Federalinės žemės turi teisėkūros įgaliojimus, jeigu pagal Pagrindinį įstatymą tokie įgaliojimai nėra perduoti federalinei vyriausybei. Svarbiausi Federacijos teisėkūros įgaliojimai išdėstyti Pagrindinio įstatymo 71–74 straipsniuose. Be to, įvairiuose Pagrindinio įstatymo punktuose numatyti papildomi teisėkūros įgaliojimai.

Federacijos išimtiniai teisėkūros įgaliojimai

Tose srityse, kuriose taikomi Federacijos išimtiniai teisėkūros įgaliojimai, federalinės žemės įgaliojimus priimti teisės aktus turi tik tais atvejais, kai jos yra konkrečiai įgaliosios tai daryti pagal federalinę teisę (Pagrindinio įstatymo 71 straipsnis).

Pagal Pagrindinio įstatymo 73 straipsnį Federacija turi išimtinis teisėkūros įgaliojimus šiose srityse (*inter alia*): visais užsienio politikos klausimais, taip pat gynybos (įskaitant civilių gyventojų apsaugą), pilietybės, judėjimo laisvės, pasų, gyvenamosios vietos registracijos ir tapatybės kortelių, migracijos, emigracijos ir ekstradicijos, valiutos ir pinigų, muitų ir prekybos erdvės vientisumo, oro transporto, Federacijos ir federalinių žemių bendradarbiavimo kriminalinės policijos darbe ir su ginklais bei sprogmenimis susijusių įstatymų srityse.

Lygiagrečius teisėkūros įgaliojimai

Lygiagrečių teisės aktų srityse federalinės žemės turi teisę priimti teisės aktus tiek, kiek Federacija toje pačioje srityje nesinaudoja savo teisėkūros įgaliojimais (Pagrindinio įstatymo 72 straipsnis). **Teisės sritys**, kuriose galioja lygiagrečius teisės aktai, – tai, be kita ko, civilinė, baudžiamoji ir kelių eismo teisė, asociacijų teisė, su užsienio piliečių gyvenamąja vieta ir statuso nustatymu susijusi teisė, su ekonomikos reikalais susijusi teisė, darbo teisė ir tam tikri vartotojų apsaugos aspektai. Tam tikrais Pagrindinio įstatymo 74 straipsnyje išvardytais klausimais, kurie, kaip nurodyta tame straipsnyje, priklauso lygiagrečių teisės aktų galiojimo sričiai, Federacija turi teisę priimti teisės aktus tik tuo atveju, jeigu nacionalinių interesų labai būtinas federalinis reglamentavimas, nes visos Federacijos teritorijoje reikia užtikrinti lygiavertes gyvenimo sąlygas arba išlaikyti teisinį ar ekonominį vientisumą, ir tik tiek, kiek būtina šiems dalykams užtikrinti.

Pagrindiniame įstatyme taip pat reglamentuojamas bet kokių federalinės teisės ir federalinių žemių teisės tarpusavio prieštaravimų klausimas. Pagrindinė norma įtvirtinta Pagrindinio įstatymo 31 straipsnyje: „**Federalinė teisė yra viršesnė už federalinių žemių teisę**“. Šis principas taikomas neatsižvelgiant į tarpusavyje prieštaraujančių teisės normų hierarchiją, taigi, pavyzdžiui, federalinis įstatymas bus viršesnis už federalinės žemės konstituciją.

Teisės normų hierarchija

Pagrindinis įstatymas yra šalies vidaus teisės normų hierarchijos viršūnėje. Jis yra viršesnis už visus kitus šalies vidaus teisės šaltinius, ir kadangi Pagrindinis įstatymas yra Konstitucija, tai yra dokumentas, nuo kurio priklauso visa Vokietijos teisės sistema. Kiekviena Vokietijoje priimta teisės nuostata turi būti suderinama su Pagrindiniu įstatymu tiek formos, tiek turinio požiūriu. Šiuo tikslu Pagrindinio įstatymo 20 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad teisėkūros institucija privalo laikytis konstitucinės tvarkos, o vykdomoji ir teisminė valdžia privalo laikytis teisės aktų ir teisingumo. Be to, teisėkūros institucija, taip pat vykdomoji ir teisminė valdžia visų pirma privalo vadovautis pagrindinėmis teisėmis, nustatytomis Pagrindinio įstatymo 1–19 straipsniuose, – tai yra tiesiogiai taikytinos teisės normos (1 straipsnio 3 dalis). **Pagrindinio įstatymo viršenybę** galiausiai užtikrina Federalinis Konstitucinis Teismas. Tik Federalinis Konstitucinis Teismas gali paskelbti parlamento aktą negaliojančiu, jeigu toks aktas pripažįstamas prieštaraujančiu Konstitucijai.

79 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad Pagrindinis įstatymas gali būti **iš dalies keičiamas** tik dviem trečdaliu Bundestago narių balsų dauguma ir dviem trečdaliu Bundesrato (Vokietijos parlamento aukštesniųjų rūmų) narių balsų dauguma – būtent per Bundesratą federalinės žemės dalyvauja priimant teisės aktus

Federacijoje ir ją administruojant, taip pat sprendžiant su Europos Sąjunga susijusius klausimus. Tam tikrų Pagrindinio įstatymo dalių, t. y. Federacijos padalijimo į federalines žemes, jų esminio dalyvavimo teisėkūros procese ir 1–20 straipsniuose nustatytų principų, apskritai negalima pakeisti (79 straipsnio 3 dalis).

Tarptautinės teisės bendrosios normos turi žemesnę galią negu Konstitucija, tačiau yra viršesnės už Federacijos ir federalinių žemių įstatymus. Šios bendrosios normos – tai, be kita ko, tarptautinė paprotinė teisė ir bendrieji tarptautinės teisės principai, tačiau ne tarptautinė sutarčių teisė. Pagrindiniame įstatyme konkrečiai teigiama, kad šios bendrosios normos yra sudedamoji federalinės teisės dalis, jos yra viršesnės už atitinkamus įstatymus ir jomis tiesiogiai sukuriama teisė ir pareigos Federacijos teritorijos gyventojams (25 straipsnis). Šios tarptautinės teisės bendrosios normos, turinčios teisinį poveikį asmenims (t. y. asmens apsaugai skirtos normos), – tai, visų pirma, tinkamos teisinės apsaugos garantija užsieniečiams arba „speciali norma“, pagal kurią baudžiamasis procesas vykdomas pagal ekstradiciją atlikusios užsienio valstybės duoto ekstradicijos leidimo sąlygas.

Paprasti teisės aktai turi žemesnę galią negu Konstitucija. Įstatymus priima Bundestagas kartu su Bundesratu. Įstatymų projektus Bundestagai gali pateikti federalinė vyriausybė, Bundesratas arba **Bundestago** narių grupė (parlamento frakcija arba bent 5 % jo narių). Pagrindiniame įstatyme nurodyti atvejai, kuriais, kad įstatymas būtų galutinai patvirtintas Bundestage, reikalingas **Bundesrato** pritarimas (šiuo metu – pagal statistinę medžiagą, kurią skelbia **Bundesratas** savo interneto svetainėje – apie 45 % visų įstatymų). Dėl likusių įstatymų, kuriuos priima Bundestagas, Bundesratas gali tik pateikti prieštaravimą dėl Bundestago priimto įstatymo projekto, o Bundestagas savo ruožtu gali tą prieštaravimą atmesti. Kai Bundestago ir Bundesrato nuomonės išsiskiria, gali būti šaukiamas bendras komitetas įstatymų projektams bendrai apsvarstyti (tarpininkavimo komitetas), kurį sudaro vienodas skaičius Bundestago ir Bundesrato narių (šiuo metu po 16 narių). Tarpininkavimo komiteto funkcija yra pateikti pasiūlymus, kurie galėtų būti priimti vienbalsiai, tačiau pats komitetas negali priimti sprendimų Bundestago ir Bundesrato vardu.

Pojstatyminiai aktai yra žemesnės galios už įstatymus, juos gali priimti federalinė vyriausybė, federalinis ministras arba žemių vyriausybės. **Administraciniai aktai** yra žemesnės galios negu pojstatyminiai aktai, juos gali priimti viešąja teise reglamentuojama įstaiga (pvz., savivaldybė).

Institucinė sistema

Teisėkūra

Vokietijos įstatymus priima šalies parlamento dveji rūmai. Taigi, Bundestagas yra svarbiausias teisėkūros organas. Jis priima sprendimus dėl visų Vokietijos Federacijos kompetencijai priklausančių įstatymų, vykdydamas teisėkūros procesą, kuriame privalo dalyvauti ir Bundesratas.

Bundesratas, federalinė vyriausybė ir Bundestago frakcijų nariai turi teisę Bundestagai pateikti naujus arba persvarstytus teisės aktus kaip **įstatymų projektus**. Dėl šių įstatymų projektų parlamente diskutuojama, svarstoma ir balsuojama pagal tiksliai reglamentuotą procedūrą.

Pagal Vokietijos federalinę sistemą federalinės žemės turi nemažai valstybės įgaliojimų, todėl priimant teisės aktus taip pat dalyvauja **Bundesratas**. **Visi aktai teikiami** Bundesratui balsuoti ir – priklausomai nuo siūlomo teisės akto pobūdžio – Bundesratas gali pasiekti, kad kai kurie pasiūlymai būtų atmesti. Daugiau informacijos žr. **Bundestago** interneto svetainėje.

Teisėkūros procedūra

Teisės aktų priėmimas

Daugumą svarstomų įstatymų ir kitų dokumentų būna parengusi federalinė vyriausybė. Būdamą centrinio lygmens vykdomoji valdžia, ji turi daugiausia patirties įgyvendinant teisės aktus ir tiesiogiai žino, kur praktikoje reikia naujų įstatymų nuostatų.

Tačiau teisę **inicijuoti įstatymų projektus**, kurie vėliau virsta naujais teisės aktais, turi ne tik federalinė vyriausybė, bet ir Bundesratas bei Vokietijos Bundestago nariai.

Federalinės vyriausybės arba Bundesrato teikiamos iniciatyvos

Jeigu federalinė vyriausybė pageidauja iš dalies pakeisti įstatymą arba pateikti naują įstatymą, federalinis kancleris privalo iš pradžių perduoti projektą **Bundesratui**.

Tada paprastai Bundesratas per 6 savaitių laikotarpį gali pateikti pastabų dėl įstatymo projekto, o vyriausybė savo ruožtu gali į šias pastabas atsakyti atsakomuoju rašytiniu pareiškimu. Tada federalinis kancleris perduoda projektą Bundestagai su Bundesrato pastabomis. Viena iš šios procedūros išimčių yra **Biudžeto įstatymo projektas**, kuris tuo pačiu metu perduodamas ir Bundesratui, ir Bundestagai.

Panaši procedūra taikoma, kai teisėkūros iniciatyvas teikia Bundesratas. Kai Bundesrato narių dauguma savo balsais patvirtina įstatymo projektą, jis pirmiausia siunčiamas federalinei vyriausybei, pastaroji (paprastai per 6 savaites) pateikia dėl jo pastabų, o tada projektas perduodamas Bundestagai.

Bundestago narių teikiamos iniciatyvos

Įstatymų projektus taip pat gali inicijuoti Bundestago nariai, tokiu atveju jiems turi pritari arba **bent viena parlamento frakcija, arba bent 5 % Bundestago narių**. Šiuo būdu pateiktų įstatymų projektų nereikia pirmiausia teikti Bundesratui. Dėl šios priežasties vyriausybė kartais pasirūpina, kad **itin skubius įstatymų projektus** pateiktų jos frakcijos Bundestage.

Diskutuotinų dokumentų paskirstymas

Pirmiausia įstatymo projektas turi būti perduodamas Bundestago pirmininkui, tada jį turi užregistruoti administracija ir tik tada jis gali būti svarstomas Bundestage.

Tada projektas spausdintine forma arba – dažniau – elektronine forma išdalijamas visiems Bundestago ir Bundesrato nariams ir federalinėms ministerijoms. Kai tik įstatymo projektas įtraukiamas į **plenarinio posėdžio darbotvarkę**, pirmasis projekto raidos parlamente etapas baigiamas: tada projektas gali būti **oficialiai teikiamas** svarstyti Bundestage.

Trys svarstymai plenariniame posėdyje

Paprastai įstatymų projektai tris kartus svarstomi Bundestago plenariniame posėdyje. Šios diskusijos vadinamos svarstymais.

Per pirmąjį svarstymą diskusijos rengiamos tik tuo atveju, jeigu dėl to susitarė Vyriausioji taryba (specialus Bundestago vykdomasis organas) arba to paprašė viena iš parlamento frakcijų. Dažniausiai taip daroma, kai teisės aktų projektai yra itin kontroversiški arba kelia ypatingą visuomenės susidomėjimą. Pagrindinis pirmojo svarstymo tikslas yra **paskirti vieną arba keletą komitetų**, kurie apsvarstytų įstatymo projektą ir parengtų jį antrajam svarstymui. Tai daroma remiantis Vyriausiosios tarybos pateiktomis rekomendacijomis.

Jeigu paskiriami keli komitetai, vienam komitetui suteikiama bendra atsakomybė už dokumento svarstymą, todėl jis tampa atsakingas už įstatymo projekto raidą parlamente. Kitų komitetų prašoma pateikti nuomones dėl įstatymo projekto.

Su teisėkūra susijusi komitetų veikla

Išsamus darbas su teisės aktais vyksta nuolatiniuose komitetuose, kuriuos sudaro visų parlamento frakcijų nariai. Komitetų nariai susipažįsta su medžiaga ir ją apsvarsto posėdžiuose. Jie į viešus svarstymus taip pat gali kviešti ekspertus ir suinteresuotųjų grupių atstovus.

Tuo pačiu metu, kai darbas atliekamas komitetuose, parlamento frakcijos sudaro **darbo grupes**, kuriose jos nagrinėja atitinkamus klausimus ir apibrėžia savo pozicijas.

Tai, kad parlamento frakcijos komitetuose derina pozicijas, nėra neįprasta. Bendradarbiaujant valdančiosioms ir opozicijos frakcijoms, dauguma įstatymų projektų daugiau ar mažiau keičiami.

Kai baigiami svarstymai, komitetas, kuriam tenka bendra atsakomybė už įstatymo projektą, **plenariniame posėdyje pristato pranešimą** apie svarstymų eigą ir rezultatus. Komiteto rekomenduojamas sprendimas sudaro antrojo svarstymo, kuris dabar vyksta plenariniame posėdyje, pagrindą.

Diskusijos per antrąjį svarstymą

Iki antrojo svarstymo visi nariai spausdintine forma gauna paskelbtą **rekomendaciją dėl sprendimo**. Taigi, jie yra gerai pasirengę diskusijoms. Parlamento frakcijos taip pat dar kartą suderina pozicijas iki šių diskusijų vykstiančiuose vidaus posėdžiuose, kad per antrąjį viešą svarstymą sudarytų vieningą poziciją. Po bendrų diskusijų visos įstatymo projekte išdėstytos nuostatos gali būti svarstomos pavieniui. Tačiau paprastai plenarinio posėdžio dalyviai iš karto pereina prie balsavimo už visą įstatymo projektą.

Bet kuris Bundestago narys gali **pateikti pasiūlymus dėl pakeitimų**, kurie tokiu atveju iš karto aptariami plenariniame posėdyje. Jeigu plenarinio posėdžio dalyviai priima pakeitimus, pirmiausia turi būti išspausdinta ir išdalyta nauja įstatymo projekto redakcija. Tačiau ši procedūra gali būti sutrumpinta pritarant dviem trečdaliams dalyvaujančių narių. Tada galima iš karto pradėti trečiąjį svarstymą.

Balsavimas per trečiąjį svarstymą

Dar vienos diskusijos per trečiąjį svarstymą surengiamos tik tuo atveju, jeigu to prašo parlamento frakcija arba bent 5 % Bundestago narių.

Šiuo etapu pavieniai nariai nebegali teikti pakeitimų pasiūlymų, juos gali teikti tik viena iš parlamento frakcijų arba 5 % Bundestago narių. Be to, pasiūlymai gali būti teikiami tik dėl pakeitimų, priimtų per antrąjį svarstymą.

Galutinis balsavimas surengiamas trečiojo svarstymo pabaigoje. Kai Bundestago pirmininkas paprašo balsuoti už, prieš arba susilaikyti, nariai atsako atsistodami iš vietų.

Jeigu už įstatymo projektą Bundestago plenariniame posėdyje balsuoja reikalinga dauguma, jis perduodamas Bundesratui kaip įstatymas.

Bundesrato pritarimas

Per Bundesratą federalinės žemės dalyvauja rengiant kiekvieną teisės aktą. Šiuo klausimu Bundesrato teisės dalyvauti teisėkūros procese yra tiksliai apibrėžtos.

Bundesratas negali daryti Bundestago priimto įstatymo pakeitimų. Tačiau jeigu jis nepritaria įstatymui, jis gali reikalauti sušaukti **Tarpininkavimo komitetą**. Tarpininkavimo komitetą sudaro vienodas skaičius Bundestago ir Bundesrato narių.

Kai kuriems įstatymų projektams Bundesrato pritarimas yra būtinas reikalavimas. Tai, pavyzdžiui, yra įstatymai, turintys poveikį federalinių žemių finansams ir administracinėms kompetencijos sritims.

Kalbant apie įstatymų projektus, dėl kurių Bundesratas gali pateikti prieštaravimą, Bundestagas gali paskelbti įstatymą galiojančiu net ir tuo atveju, jeigu Tarpininkavimo komitete nepasiekiami susitarimo. Tačiau tam reikalingas dar vienas balsavimas, per kurį Bundestagas priima įstatymo projektą absoliučia balsų dauguma.

Įsigaliojimas

Kai Bundestagas ir Bundesratas patvirtina įstatymo projektą, jis turi praeiti dar kelis etapus, kol įsigalioja.

Patvirtintas įstatymas pirmiausia išspausdinamas ir perduodamas **federaliniam kancleriui** ir kompetentingam **federaliniam ministrui**, o pastarasis jį **pasirašo**.

Tada federalinis prezidentas priima įstatymą pasirašyti, kad jis įsigaliotų. Prezidentas patikrina, ar įstatymas buvo priimtas **pagal Konstituciją** ir ar jame nėra akivaizdžių esminių prieštaravimų Pagrindiniam įstatymui. Atlikus šiuos patikrinimus, federalinis prezidentas pasirašo įstatymą ir nurodo jį paskelbti

Federalinės teisės leidinyje (vok. Bundesgesetzblatt)

Šiuo momentu įstatymas oficialiai paskelbiamas. Jeigu įstatyme nenurodyta konkreči jo įsigaliojimo data, įstatymas įsigalioja keturioliką dieną nuo

Federalinės teisės leidinio, kuriame jis buvo išspausdintas, paskelbimo dienos.

Daugiau informacijos žr. [Bundestago](#) interneto svetainėje.

Teisinių duomenų bazės

Federalinė teisingumo ir vartotojų apsaugos ministerija ir Federalinė teisingumo tarnyba internetu nemokamai suteikia prieigą prie beveik visos dabartinės federalinės teisės – prieiga visiems norintiems tą informaciją peržiūrėti piliečiams suteikiama interneto svetainėje [Gesetze im Internet](#). Galima peržiūrėti naujausias įstatymų ir poįstatyminių aktų redakcijas. Federalinės teisingumo tarnybos dokumentacijos centras nuolat rengia suvestines teisės aktų redakcijas. Su daugeliu svarbių teisės aktų šioje svetainėje taip pat galima susipažinti [anglų kalba](#). Nuo 2010 m. tam tikri Federalinio Konstitucinio Teismo, federalinių aukščiausiųjų teismų ir Federalinio Patentų Teismo sprendimai skelbiami interneto svetainėje [Rechtsprechung im Internet](#) [teismo praktika internete]. Prieiga prie šios informacijos yra nemokama.

Be to, federalinė vyriausybė, vadovaujant Federalinei vidaus reikalų, statybos ir krašto ministerijai, internetu teikia nemokamą prieigą prie išsamios duomenų bazės, kurioje skelbiami aukščiausių federalinių institucijų išleisti dabartiniai administraciniai aktai, – duomenų bazė pateikiama interneto svetainėje

[Verwaltungsvorschriften im Internet](#).

Kadangi Vokietijos Federacinė Respublika yra federacinė valstybė, kiekviena federalinė žemė reglamentuoja savo federalinės žemės teisės aktų paskelbimą.

Šiuo tikslu jos yra sukūrusios savo internetines svetaines, nuorodos į jas pateikiamos interneto svetainėje [Justizportal des Bundes und der Länder](#)

(federalinės vyriausybės ir federalinių žemių vyriausybių teisingumo tarnybų portale).

Susijusios nuorodos

[Bundesgesetzblatt \(Oficialusis leidinys\)](#)

[Gesetze im Internet \(įstatymai internete\)](#)

[Teisės aktų vertimai į anglų kalbą portale Gesetze im Internet](#)

[Verwaltungsvorschriften im Internet](#)

[Justizportal des Bundes und der Länder \(Federalinės vyriausybės ir federalinių žemių vyriausybių teisingumo tarnybų portalas\)](#)

[Bundestagas](#)

[Bundesratas \(Vokietijos parlamento aukštesnieji rūmai\)](#)

[Vokietijos federalinė vyriausybė](#)

[Dokumentations- und Informationssystem für Parlamentarische Vorgänge \(Parlamento darbo dokumentų ir informacinė sistema\)](#)

[Bundesanzeiger \(Federalinis oficialusis leidinys\)](#)

Paskutinis naujinimas: 10/12/2021

Šio puslapio turinį nacionaline kalba tvarko atitinkamos valstybės narės. Vertimus atliko Europos Komisijos tarnyba. Į kompetentingos nacionalinės institucijos originale įvestus pakeitimus vertimuose gali būti neatsižvelgta. Europos Komisija neprisima jokios atsakomybės ar teisinių įsipareigojimų už šiame dokumente pateiktą ar nurodomą informaciją ar duomenis. Daugiau informacijos apie už šį puslapį atsakingos valstybės narės autorių teisių taisykles rasite puslapyje „Teisinė informacija“.